

højtærede Konseilspræsidents Mening, at saaledes maa Sagen udvikle sig, at der maa komme større Udgifter til et forsvarligt Forsvar. Jeg vilde ikke kunne tænke mig, at han vilde forene sin Stilling som Konseilspræsident med Stillingen som Forsvarsminister, dersom han ikke havde det Formaal at sørge for, at vort Forsvar virkelig bliver indrettet paa forsvarlig Maade. Udtalelser i den Retning ere ogsaa flere Gange faldne fra Konseilspræsidenten, og jeg har den Tillid til disse Udtalelser, at de ogsaa ville føre til, at Konseilspræsidenten i sin Egenskab af Forsvarsminister vil, naar Kommissionens Betænkning er fremkommen, fremsætte Forslag til en forsvarlig Forsvarsordning. Og den vil ganske sikkert medføre forøgede Udgifter.

Nu er det jo saaledes, at med et Underskud som det, jeg her har omtalt, og som den ærede Minister har omtalt, kan man selvfølgelig dertil lægge adskilligt og trække adskilligt derfra, hvad den ærede Minister ogsaa forsøgte paa, og ligeledes danné sig et Billede af den finansielle Situation alt efter sit eget Ønske og sit eget Hoved. Det forstaar sig, at for en Finansminister maa det være naturligt at finde den finansielle Stilling, han selv arbejder paa og selv foreslaar, at være god og gunstig. Det er ganske naturligt. For andre Mennesker derimod, og navnlig for Skatteyderne, ogsaa for Rigsdagens Medlemmer i Almindelighed, synes jeg ikke, man kan sige, at det paa nogen Maade er et tilfredsstillende Resultat, der her foreligger. Og i den Henseende nytter det ikke at sammenligne det med dem, man har haft flere foregaaende Aar under denne Regering, hvor man ligeledes har vedtaget Finanslove med Underskud. Det er ofte blevet paataalt her og oftere blevet fremhævet, at vi ingenlunde kunne være særlig tilfredse dermed, og der er heller ingen Trøst deri, at vi, naar vi faa Statsregnskabet, ofte ville finde, at Bladet har vendt sig, saa at vi i Stedet for et Underskud af flere Millioner Kroner have maaske faaet et Overskud eller i hvert Fald Balance. Man vil erindre, at der er en stor Mængde af Udgifterne paa § 27, som slet ikke indføres i det paagældende Finansaar, men som dog ere bevilgede og vedtagne. De blive altsaa ved at være en Slags Gæld

for Statskassen, noget, som skal udføres i den følgende Tid.

Hvad den anden Side af Sagen, Indtægternes Stigning, angaar, er den jo overmaade fortræffelig — det skal jeg komme tilbage til om et Øjeblik —, men den kan man dog ikke gøre sikker Regning paa. Det er altid meget behageligt, naar man kan indkassere nogle flere Millioner Kroner, end man har gjort Regning paa, men det vilde være ganske forkert, om man vilde antage, at det var noget, man kunde bygge paa med en saadan Sikkerhed, som man skal have, naar man lægger et Finansbudget.

Naar man nu spørger, hvad Grunden er til, at man ser et Finanslovforslag med saa stort et Underskud, maa jeg naturligvis erkende Rigtigheden af, hvad den højtærede Minister sagde om, at der er adskillige af disse Udgifter, som ere en ligefrem Følge af gældende Love, som vi altsaa ikke kunne unddrage os, men maa tage, som de foreligger. Dertil hører f. Eks. Stigningen paa Alderdomsforsørgelsesloven, paa Sygekasseloven og deslige, og der er andre Udgifter, som ligefrem følge af Love, som vi have vedtaget, Sanatorielovene, Lærerlønnsloven og deslige, det er jo overmaade naturligt. Men ved Siden deraf har jeg unægtelig den Mening, at der alligevel ikke arbejdes med et tilstrækkeligt Ønske om at have en virkelig Oversigt over den finansielle Stilling. Ja, skulde jeg sige det med to Ord, vilde jeg sige, at det forekommer mig, at der mangler en fast Haand, at det gaar for meget paa bedste Beskub, og at det navnlig er saaledes, at alle de Ønsker og Begæringer, som komme frem fra den ene eller den anden Side, befordres med Lyntogs Hastighed ind paa Finansloven, hvor de vedtages i store Mængder. Man arbejder dermed lige til sidste Øjeblik. Jeg har før sagt dette, at det er underligt, at man forelægger et Finanslovforslag, der skulde være et Overslag over Statens Indtægter og Udgifter, og som omtrent viser Balance, saaledes som det i Aar forelagte Forslag har gjort, men saa ender det med et Underskud paa 4 Millioner. Hvorledes gaar det for sig? Det er for en stor Del af den Grund, jeg nævnede, at man savner den faste Haand. Man tager det ene og det